

institució
alfons el magnànim
centre valencià
d'estudis i d'investigació

Cançons populars per a cor mixt

Selecció, introducció
i arranjament per a cor
Miquel Juan García

Lletres i músiques
**Lluís Alpera, Vicent Andrés Estellés,
Miquel Juan, Ovidi Montllor,
Joan Salvat-Papasseit, Ximo Sanz Caffarena,
Vicent Soriano i Vicent Torrent**

PARTITURES

14

Col·lecció dirigida per
Josep Antoni Alberola – Ramón Canut
Ferran Escrivà – Isabel Ferrer
Jordi Reig

Edició composta amb Adobe Garamond Pro, interior imprès sobre paper offset blanc, 90 g/m²,
i la coberta sobre cartolina Creator Silk de 350 g/m²

© 2023, música i lletra original: Miquel Juan García, Ximo Sanz Caffarena,
Vicent Torrent Centelles, Vicent Soriano Ginés, hereus Vicent Andrés Estellés i hereves Ovidi Montllor
© 2023, dels textos de presentació: Pascual Pastor Codoñer, Antonio Pardiñas Vidal i José Cantó Molina

© 2023, de la selecció, la introducció i l'arranjament per a cor: Miquel Juan García

© 2023, d'aquesta edició:
Institució Alfons el Magnànim-Centre Valencià d'Estudis i d'Investigació,
Diputació de València
Corona, 36 – 46003 València – Tel. +34 963 883 169
magnanim@dival.es – www.alfonselmagnanim.net

ISBN: 978-84-1156-007-8. ISMN: 979-0-801210-13-5
Depòsit legal: V-1769-2023

Disseny de la coberta i maquetació: Collage-no Diseño Gráfico
Impressió: Impremta Diputació de València

ÍNDIX

Un repertori a l'abast de les nostres agrupacions corals <i>per José Cantó</i>	7
Cançons de cor per al nostre País, <i>per Tonetxo Pardiñas</i>	7
Música popular amb arranjaments de qualitat, <i>per Pascual Pastor</i>	8
Introducció	9
<i>Arrier m'han posat</i>	13
<i>Romanç de sant Rorro</i>	17
<i>Cant de maulets</i>	20
<i>Darrer diumenge d'octubre</i>	24
<i>En casa del dimoni</i>	28
<i>Les penes són</i>	31
<i>Que vinga la llum</i>	34
<i>Tio Canya</i>	37
<i>No en volem cap</i>	42
<i>Homenatge a Teresa</i>	46
<i>M'aclame a tu</i>	52
<i>El tio Pep se'n va a Muro</i>	58
<i>Ja no canta el capellà</i>	61
<i>Micalet García</i>	70
<i>Ramonet, si vas a l'hort</i>	76
<i>Un sabater de Picanya</i>	80
<i>El Micalet de la Seu</i>	84
<i>Donà'm la mà</i>	87
<i>Cançoneta a Matilde Salvador</i>	90
<i>Pàtria meua</i>	95
<i>Dorm-te ninet</i>	100
<i>Ja ve Nadal</i>	104
<i>Nadal a València</i>	108
<i>Lluna de València</i>	113
<i>Llunes</i>	117
<i>Cançó de la rosa de paper</i>	121
<i>De Massanassa venim</i>	124

Un repertori a l'abast de les nostres agrupacions corals

José Cantó Molina

EXPRESIDENT DE LA FECOCOVA (FEDERACIÓ DE CORS DE LA COMUNITAT VALENCIANA)

Miquel Juan —músic, pedagog i poeta— aporta un important treball de promoció de la música coral fent un intens recorregut per la música folk, la cançó popular i fins i tot composicions pròpies. Totes les partitures estan versionades a quatre veus perquè puguin ser incloses en els repertoris i interpretades per les nostres agrupacions corals.

En primer lloc fa un trànsit a través del mític grup Al Tall adaptant diverses de les seues cançons emblemàtiques, amb una varietat de temes que ens fan retrotraure a una època d'esplendor de la música folk valenciana, i en la qual la reivindicació com a poble valencià estava molt present.

La cançó popular, que amb molt bon criteri ha seleccionat, està representada per diverses peces algunes de les quals ja quasi no se senten cantar als nostres xiquets i que tenim l'obligació de preservar la seua desaparició, ja que són patrimoni cultural de la nostra música tradicional valenciana.

Finalment, i també íntimament relacionades amb la temàtica valenciana, Miquel ens mostra una mostra de diverses partitures de les quals és autor.

És doncs un treball orientat a ser interpretat pels nostres cors i que, amb tota seguretat, serà molt ben acollit per directores i cantants.

Cançons de cor per al nostre País

Tonetxo Pardiñas

PRESIDENT DE LA SOCIETAT CORAL EL MICALET DE VALÈNCIA

Com a persona qui estima la música popular, és un plaer poder expressar aquest sentiment. Amb aquest llibre, Miquel Juan ens duu aquestes músiques que hem escoltat tantes vegades, bé a casa, bé en la veu de cantadors aficionats o bé a referents de la nostra música folk; i ho fa arrançant-les per poder escoltar-les a quatre veus.

Sens dubte, aquest llibre vol omplir i reforçar els lligams de la nostra música coral amb la música tradicional.

Un esdevenir vocal històric, el de la música tradicional, que enllaça amb una altra tradició, la de la música coral al País Valencià, assentada fa quasi dos

segles en formacions populars, inicialment d'homes, què és ben viva a hores d'ara. Aquest llibre eixamplarà els seus repertoris amb aquestes peces tradicionals.

A més, a nivell més íntim, l'estima per Miquel, amb qui la relació, a través de la Societat Coral el Micalet i el seu Orfeó, com també personal, ve de fa molts anys, fa que aquest llibre siga més especial per a mi.

Desitge veure com s'escampa i escoltar aquestes cançons a concerts corals arreu del País. Perquè cal mantenir i reforçar les nostres tradicions; i les paraules que ens recorden el nostre passat, les nostres arrels, les quals han forjat el nostre present, són la base del nostre futur.

Música popular amb arranjaments de qualitat

Pascual Pastor Codoñer

PRESIDENT DE L'ORFEÓ POLIFÒNIC DE MASSANASSA

La música popular és un gènere en contínua evolució, el seu concepte és un gran ventall que abasta diferents músiques en constant canvi.

En la investigació musical, és freqüent utilitzar el concepte de música popular per a referir-se al folklore i les músiques de tradició oral. Existeixen diferents cançoners populars, recorde els del nostre benvolgut mestre i paisà Salvador Seguí Pérez, Miguel Gil Arbó, Josep Climent Barber, Eduard López-Chavarri i Maria Teresa Oller, entre molts altres, dels quals hem cantat peces amb diversos arranjaments.

Com a resultat d'aquests treballs, apareixien peces que eren fàcils de memoritzar i que l'oient relacionava amb algun moment de la seua vida. Aquesta música és popular perquè és fàcil d'escoltar.

Sí que és veritat que d'aquesta música popular, a vegades, es deia que no tenia massa qualitat, però en

aquest treball podem apreciar l'enginy que li ha donat Miquel Juan en cada arranjament, en cada obra de creació pròpia, com la nostra havanera *De Massanassa venim...*, que ha elevat molt el llistó.

Actualment tenim accés i convivim amb més tipus de música dels quals mai hauríem imaginat; però la que es reflecteix en aquest llibre, és extraordinària i a més forma part ja de la nostra vida, l'entendem, la cantem i gaudim amb ella. És música feta principalment per al plaer, el ball o l'entreteniment.

En l'Orfeó Polifònic de Massanassa hem passat moments de felicitat interpretant moltes d'aquestes obres i arranjaments del nostre director Miquel Juan García.

Segur que aquest llibre serà un referent important en el món coral.

Introducció

L'any 1973, el mestre Josep Climent, al preludi del *Cançoneret valencià de Nadal* de Sanchis Guarner, diu:

Alguna cosa ens passa a nosaltres els valencians, alguna malaltia «folklòrica» devem patir quan les nostres coses no compten com devien en el desenvolupament de la nostra vida. I això passa en el món musical. Les nostres músiques, fins aquelles que han obtingut un lloable relleu en el món sencer, són ignorades al País. Les músiques clàssiques valencianes degudes, les unes als nostres mestres de vegades capdavanters en el món musical, les altres nascudes al caliu de la llar o arrelades en l'ànima del nostre poble, són oblidades per molta gent.

Les nostres músiques, com diu Climent, són la cultura del nostre poble, és el lloc on es reflecteixen els costums, els sentiments, els fets quotidians, el llenguatge. És un calaix on s'amaga la història dels nostres avantpassats i que tenim el deure moral de continuar guardant-lo en la memòria col·lectiva.

I una de tantes maneres de preservar i tenir cura de la nostra música popular, és que formen part de la vida musical de la gent mitjançant el cant coral.

Perquè això passe, els compositors han de fer arranjaments que es puguin cantar sense massa dificultat, però sense obviar la qualitat musical que ha d'estar present en cadascun d'aquests arranjaments.

Si aconseguim que eixes cançons entren a formar part del repertori de les corals i orfeons que conformen l'activitat coral a la Comunitat Valenciana, haurérem fet un pas endavant en la cura del nostre folklore musical.

Conservatoris, escoles de música i per descomptat les federacions de cors, s'han d'involucrar en fomentar el moviment coral per mitjà de les nostres cançons populars.

Al llarg del temps, són molts els compositors valencians que han fet arranjaments de cançons populars: Òscar Esplà, Eduard López-Chavarrí Marco, Manuel Palau o Luis Blanes, són tan sols un exemple de música popular convertida en música culta.

Però es pot parlar de nacionalisme musical, com va passar en la Renaixença catalana? Com diu Jordi

Reig Bravo, en el seu llibre *La música tradicional valenciana*,

... si no pot parlar-se de nacionalisme, sí que té sentit atorgar una certa «etnicitat» a la música tradicional i folklòrica valenciana, ja que pertany a un grup natural d'individus determinat definit per components històrics, geogràfics i culturals propis, al qual la música contribueix a donar cohesió i proveir d'identitat.

Una identitat que ha de conformar-se també donant passos cap al món coral, un món tan arrelat al nostre país, on sols en corals federades a la Federació de Cors de la Comunitat Valenciana (Fecocova) hi ha 194; sense comptar les corals que hi ha a les escoles de música, als conservatoris, als col·legis i als IES.

En eixa línia, en la de poder tenir al nostre abast un repertori variat i conegut per tots, el llibre de partitures vol ser un component essencial per als nostres cors amateurs i professionals, per què puguin cantar les nostres cançons que de sempre s'han cantat i que no s'havien arranjat mai per a cor mixt.

Tot un món per descobrir i al qual s'ha d'alimentar de repertori perquè pugui conèixer i difondre el nostre patrimoni musical per mitjà del món coral.

Abans de continuar, vull deixar constància del meu agraïment a les persones que han fet possible que aquest llibre siga una realitat.

A Dolors, la meua parella, que m'ha donat el suport moral a cada moment per a tirar endavant. A Jordi Juan, el meu fill, que des de la distància s'ha fet present a tot moment.

A Jordi Reig, perquè sempre les seues indicacions han sigut motor de canvi i ensenyament constant. A Ramon Canut, pel seu ànim. A la Institució Alfons el Magnànim de la Diputació de València, per confiar en aquest projecte.

A Joanvi Cubedo, per estar al meu costat i a l'Orfeó el Micalet de València i a l'Orfeó Polifònic de Massanassa, dels que soc director, per tots els assajos i moments en què s'han configurat les cançons i s'han corregit els xicotets defectes.